

ἡ γωνιά τῆς γυναικός

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Τὸ χασάπικο κατάμεστο. Ὁ χασάπης, μὲ τὴ μεγαλοπρέπεια τουλάχιστον.. αὐτοκράτορα, κατατεμαχίζει μὲ τὴν ἡσυχία του ἕνα τεράστιο χοῖρο. Τελικὰ μιὰ νοικοκυρά, ἐργαζομένη προφανῶς, δὲν ἀντέχει.

—Μὰ πόση ὥρα πιά! Βιαζόμαστε. Ἡ ἀπάντηση ἦρθε κοφτὴ, χωρὶς περιττὰ μπιχλιμπίδια:

—Ὅποιος βιάζεται, κυρία μου, νὰ μὴν ἔρχεται τέτια ὥρα. Κι' ἂν δὲν σὰς ἀρέσει νὰ περιμένετε ἔχει κι' ἄλλους χασάπηδες!

Ἡ νοικοκυρὰ κατάπιε τὴν προσβολή καί... κάθησε νὰ περιμένει τὴ σειρά τῆς.

Τόξερε βέβαια ἡ γυναίκα πὼς ὑπάρχουν κι' ἄλλοι χασάπηδες, ἀλλὰ ἔλα πού τούτος ἐδῶ ἔχει καλὸ κρέας καὶ σχετικὰ φθηνό. Μ' ἄλλες λοιπὸν τίς ιδιοτροπίες του τὸν ἀνεχόμαστε.

Τέλος ὕστερα ἀπὸ ἕνα τεταρτάκι ἦρθε ἡ σειρά τῆς.

—Τί θέλετε;

—Μισὴ ὀκά κιμά.

Ἐκεῖνος τὴν κοίταξε λοξὰ κούνησε τὸ κεφάλι ἐπιτιμητικὰ γιὰ τὴ μικρὴ ποσότητα τοῦ ἐμπορεύματος καὶ τῆς ζύγισε τὸν κιμά. Πάει ἡ γυναίκα νὰ πληρώσει τὴ συνηθισμένη τιμὴ...

—Ἄλλο ἕνα σελίνι...

—Γιατί;

—Γιατί, ἀκρίβηνε. Δὲν διαβάζετε ἐφημερίδες; Πού βρίσκεστε; Τὸ κρέας ἀκρίβηνε.

Ἄνοιξε ἡ φτωχὴ νοικοκυρὰ τὸ πορτοφολάκι τῆς κι' ἔβγαλε τὸ σελίνι. Μέσα τῆς ἀσφαλῶς θὰ ἔκανε κι' ἕνα γρήγορο ὑπολογισμό: «Δὲν θὰ πάρω ροδάκινα σήμερα, νὰ μὴ πέσουμε ἔξω στὸ λογαριασμό». Πλήρωσε πῆρε τὸ πακέτο τῆς κι' ἔφυγε.

Κι' ὁ χασάπης μὲ πόζα 24 καρατίων, συνέγισε τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῆς «πάλας» του πάνω στὶς φροσκοσφαγμένες σάρκες, σχολιάζοντας τὸ γεγονός.

Τί περιμένουν; Ὅλα ἀκρίβηναν, τὸ κρέας θάμεινε στὴ θέση του; Γιατί δὲν τὸ καταλαβαίνουν ἐπιτέλους;

Κι' ἕνας παππούς, μέσα στὴν πελατεία, βρῆκε εὐκαιρία νὰ ἀναπολήσει τὰ παλιὰ καλὰ χρόνια:

—Ἄχ, στὸν καιρὸ μας παίρναμε τὸ κρέας μισὸ σελίνι ἢ ὀκά. Πού τέτοια ἐποχὴ, πάει πιά... Τώρα ὅλα ἄλλαξαν ὅλα χάλασαν...